

Negende dictee Leiderdorp

auteur: Wouter van Wingerden

Een reisje langs de Rijn

Een dictee à l'improviste vanuit het echoënde gemeentehuis, dat normaal gesproken zoveel enthousiaste dicteeërs herbergt ... maar u wilt natuurlijk geen coronapatiënt worden.

Nu we voorlopig nergens heen gaan, terwijl de weidse wereld lonkt, gaan we eropuit, virtueel weliswaar, omdat onze gefnuikte reislust de pan uit rijst! Van de hap (huisartsenpost) bij het Alrijne Ziekenhuis via om de haverklap afgesloten provinciale bruggen (een gebed zonder end) tot bezuinigingen en horecafaillissementen: alle lokale zorgen tussen Zijldijk en Provincialeweg laten we vanavond varen. Achter restaurant De Hollandsche Tuyn mag u de elektrische boot op stappen voor een illusoire Rijnreis naar feeëriekere contreien langs de linker- en rechteroever van die o zo machtige rivier.

Met een glaasje rijnwijn in de hand glijden we zorgeloos oostwaarts over de Oude Rijn, tot er een obstakel opdoemt: Utrecht-Stad, waar de aloude loop van Vadertje Rijn gedempt is, dus onze boot moet een klein stukje klunen. We peddelen verder over de kabbelende Kromme Rijn, langs een mytylschool, een pop-upmuseum, een groepsaccommodatie, een dahliapluktuin en een rooms-katholieke basisschool.

Tot nu toe was onze Oude, Leidsche of Kromme Rijn een niks-aan-de-handrivier, totdat je bij Wijk bij Duurstede op de drukbevaren Nederrijn belandt, waar menige pont de zwaarbeladen rijnen kruist. En nu de vaart erin! We gaan op de grenzeloze toer naar waar de Rijn ons land binnenstroomt – niet het mythische Lobith, maar een zeven kilometer lang stuk tussen Millingen en Spijk strijkt met die eer.

De hoogtepunten bij onze oosterburen worden zonder al te veel Duitse gründlichkeit in onze speedboot voorbijgeracet: de Keulse Dom, de voormalige West-Duitse hoofdstad Bonn, en verderop de spectaculaire bochten tussen steil oprijzende heuvels, waar de sirenenzang van de Lorelei u betovert. Bij de Elzas doorsnijdt de Frans-Duitse grens de Rijn lange tijd, waarna u – noodgedwongen te voet – de Zwitserse Rheinquelle niet één maar liefst twee keer tegenkomt: de Voor- en de Achter-Rijn ontspringen in het kanton Graubünden, op een steenworp afstand van de Italiaanse grens.

Zo inspannend als de trektocht langs gemzen en gletsjers was, zo moeiteloos dobberen we op onze droomreis stroomafwaarts vanuit de Alpen langs de Alphense Hoofdstraat terug naar de gelijklopende straat in Leiderdorp, onze heimat, waar we ons écht thuis voelen.